

1) Litet afskildt rum för arbete eller samtal; skrif- eller studerkammare. — Har sammansättningarna: Skrif-, Arbets-, Läsekabinett. — 2) Rum, der konstverk, mynt eller naturalster förvaras. — Bildar sammansättningarna: Konst-, Mynt-, Naturaliekabinett. — 3) Embetsrum, embetsverk. *K-et för utrikes brefveaxlingen.* — 4) En regents konselj. *K-et var i går församladt.* — 5) Regering eller hof, med afseende på utländska makter. *Svenska, ryska, engelska k-en.* — Skrifves äfv. *Cabinett.*

KABINETTMAL, -- nä'ttmål, m. 2. En metallglänsande, gulgrå eller grågul nattfjälil. *Tinea sarcitella.*

KABINETTS-KAMMARHERRE, -- nä'ttskammarrhä'rre, m. 2. pl. — *herrar.* Tjenstgörande kammarherre.

KABINETTSKURIR, -- nä'ttskuri'r, m. 3. Kurir, afsänd ifrån en regering till en annan.

KABINETTSMINISTER, -- nä'ttsmini'st'r, m. 2. pl. — *nistrar.* Minister, som har säte och stämma i kabinettet, dock utan särskilt portfölj.

KABINETTSORDER, -- nä'ttsä'rd'r, m. 3. Order, utgången omedelbart ifrån regenten.

KABINETTSSEKRETERARE, m. 3. Embetsman, som förer protokollet i en regeringskonselj.

KABINETTSSTYCKE, n. 4. (mål.) Liten målning af sällsynt värde, ej gerna öfver 1/2 quadratfot.

KABYSA, kabyssa, f. 1. eller

KABYSS, -y'ss, f. 1. (t. *Kabuse*) Kokrummet eller köket på ett fartyg. [Kabyssa, Kabbyssa.]

KACIK, -i'k, m. 3. Höfding bland de indianska vildarna. — Skrifves äfven Kazik. [Cacik, Cazik.]

KACKA, v. n. 1. (lågt, af lat. *Cacare*) Göra sitt tarf. — *Kackande*, n. 4. o. *Kackning*, f. 2.

KACKEL, n. sing. Se *Kacklande*.

KACKERLACK, se *Kakerlack*.

KACKLA, v. n. 1. 1) Säges om det korta, puttrande, tätt upprejade läte, som höns och gäss vanligen låta höra. *Hönsen k. alltid, när de vurpit.* — 2) (fig.) Pladdra, squallra, prata. Säges isynn. om pratsamma kvinnor.

KACKLANDE, n. 4. 1) Hönsens eller gässens läte, när de kackla. — 2) (fig.) Pladderande, squallrande. prat (isynn. af kvinnor).

KADANS, -dångs, eller rättare:

KADENS, -då'nns, m. 3. (fr. *Cadence*) 1) (i musik) a) Ton, hvarpå man hvilat; slutfall. — b) Takt. — c) En prydnad eller löpning vid ett slutfall eller en station. — 2) Slutfall i tal. — Skrifves äfv. *Cadens*.

KADENSTECKEN, -dånstéck'n, n. 3. (i musik) Tecken, hvarigenom en kadens utmärkes.

KADAVER, -dáv'r, n. 3. (lat. *Cadaver*) As. Säges både i egentlig o. fig. mening.

KADETT, -då'tt, m. 3. (fr. *Cadet*) Lärjunge i en krigsskola. — Skrifves äfv. *Cadett*. — *Ss. K-corps, -kompani, -skola.*

KADI, kádi, m. pl. — *kadis*. Turkisk domare. — Äfv. *Cadi*.

KADUCE, m. 3. (lat. *Caduceus*) Mercuriistaf; häröldstaf. — Äfv. *Caducé*.

KADRILJ, -dril'lj, m. 3. (fr. *Quadrille*) 1) (vid riddarspel och ringränning) Afdelning af riddare, vanligen fyra, som höra tillsammans. — 2) Ett slags fransysk dans af minst fyra par. — 3) Lomberpelet, på fyra man hand.

KAFÉ, se *Café*.

KAFFE, kaffe, n. sing. (af turkiska ordet *Kahveh*, af frön beredd dryck) 1) Bönorna af Kaffeträdet. *Mala k.* — 2) Dryck, kokad på malda kaffebönor. *Dricka k.* — *Ss. K-drickande, -drickare, -dryck, -odling, -plantage.* [Caffe.]

KAFFEBORD, n. 3. 1) Bord, hvarpå kaffe är serveradt. — 2) Bord, som enkom dertill användes.

KAFFEBRICKA, f. 1. Bricka, hvarpå kaffe bjudes omkring.

KAFFEBRUN, a. 2. Brun som malet kaffe.

KAFFEBRÅDE, n. 4. Bråde, hvarpå kaffe bjudes omkring.

KAFFEBRÄNNARE, m. 3. Med träskaft försedd jernredskap, hvari kaffebönor rostas, innan de malas.

KAFFEBRÖD, n. 3. Enkom bakadt bröd att doppa i kaffe.

KAFFEBÖNA, f. 1. Kärnan i kaffeträdet frukt.

KAFFEDAGS, adv. (fam.) Tid på dagen, då man vanligen dricker kaffe. *Det är k.*

KAFFEFÄRGAD, a. 2. Se *Kaffebrun*.

KAFFEFÖRBUD, n. 3. Förbud emot förbrukning af kaffe.

KAFFEGLASS, m. 3. Glass, tillredd af brändt och malet kaffe, grädde, äggvitor och socker.

KAFFEHUS, n. 3. Ställe, der kokadt kaffe hålles till salu åt allmänheten. — *Jfr. Café.*

KAFFEKANNA, f. 1. Kanna af silver, koppar eller annan metall, hvari kokadt kaffe uppbålles och serveras.

KAFFEKITTEL, m. 2. pl. — *kitullar*. Kitten, hvari kaffe kokas.

KAFFEKOKARE, m. 3. 1) En, som håller kaffehus. — 2) Ett slags kokinrättning, hvari kaffe kokas öfver lamp- eller spritläga.

KAFFEKONSERV, kaffekännsä'rrv, m. 3. Konserv, tillredd af malet kaffe med socker, och hvaraf ett godt kaffe erhålles, när kokande vatten hålles deröfver.

KAFFEKOPP, m. 2. Kopp, hvari kaffe hålles ur kaffekannan, då man vill dricka deraf.

KAFFEPANNA, f. 1. Panna af koppar, hvari kaffe kokas.

KAFFEPASTILLER, m. 3. pl. Pastiller, tillredda af malet kaffe med socker.

KAFFEQVARN, f. 2. Redskap, som begagnas till malning af kaffe.

KAFFERBUFFEL, kaff'rbuff'l, m. 2. pl. — *bufflar*. En vild buffelart i Kafferlandet. *Bos Caffer*.

KAFFEREP, n. 3. (skämtv.) Sällskap af kaffesyrstrar, bjudna tillsammans på kaffe.

KAFFERKORN, kaff'rkörn, n. sing. Se *Durrah*.

KAFFESERVIS, kaffesärrvi's, m. 3. Fullständig samling af käril och redskap för ett kaffebord, såsom kaffekanna, gräddkanna, koppar m. m. [Caffeservice.]

KAFFESUMP, m. 2. Det, som är kvar på bottnen af en kaffepanna, sedan det kokta kaffet blifvit afhäldt.

KAFFESYSTER, f. 2. pl. — *systrar*. (fam. skämtv.) Kvinna, som ofta går på kaffevisiter.

KAFFETRÄD, n. 3. Ett spensligt träd, omkring 12 fot högt, med hvita blommor, som gifva ett rött bär med två frön eller de så kallade kaffebönorna. *Coffea arabica*.

KAFFEVICKER, m. sing. En ärtskidväxt,